

عنوان مقاله:

روند تغییرات هفت ساله در الگوی انتخاب روش های پیشگیری از بارداری در جمعیت روستایی بابل (۱۳۷۳-۷۹)

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی گرگان، دوره 5، شماره 2 (سال: 1382)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

کریم ا. حاجیان

نساء اصنافی

فاطمه ملانیا جلودار

خلاصه مقاله:

مقدمه و هدف: میزان استفاده از روش های پیشگیری از بارداری یکی از معیارهای مهم در ارزشیابی عملکرد زنان واجد شرایط نسبت به برنامه تنظیم خانواده می باشد. این مطالعه با هدف مقایسه الگوی تغییرات هفت ساله در استفاده از روش های پیشگیری از بارداری در جمعیت روستایی بابل می باشد. مواد و روش ها: این مطالعه بر اساس اطلاعات موجود از پرونده و دفاتر تنظیم خانواده طی سال های ۱۳۷۳-۷۹ و با نمونه ای از ۴۰۰ نفر از هر سال از زنان ۱۵-۴۹ ساله واجد شرایط برنامه تنظیم خانواده در جمعیت روستایی تحت پوشش مرکز بهداشتی - درمانی منطقه پایین کتاب بابل انجام گردید و در کل ۲۸۰۰ پرونده در طی هفت سال مورد ارزیابی قرار گرفت. اطلاعات مربوط به نوع استفاده از روش های پیشگیری از بارداری از دفاتر و پرونده ها استخراج گردید و با استفاده از آزمون Z و کای دو روند تغییرات مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج نشان داد که در طی روند هفت ساله تغییرات قابل ملاحظه ای وجود داشت. طی روند هفت ساله، توپکتومی از ۲۶.۲ درصد به ۳۶.۷ درصد افزایش بارداری معنی دار داشته و کاندوم از ۳ درصد به ۷.۵ درصد و IUD از ۵ درصد به ۸.۵ درصد افزایش داشته است. در حالی که بدون جلوگیری از ۲۷.۵ درصد سال ۱۳۷۳ به ۴.۷ درصد در سال ۱۳۷۹ کاهش معنی دار داشت ولی تغییرات معنی داری در میزان استفاده از قرص از (۱۷.۵ درصد به ۱۸ درصد) و روش منقطع (از ۱۸.۵ درصد به ۲۰ درصد) در طی ۷ سال مشاهده نشد. نتیجه گیری: میزان استفاده از روش های مطمئن پیشگیری از بارداری در طی روند هفت ساله افزایش معنی دار داشته و کاهش قابل ملاحظه ای در روش بدون جلوگیری رخ داد. با وجود این، هنوز استفاده کنندگان روش منقطع نسبتاً زیاد بوده و به دلیل غیر مطمئن بودن آن، آموزش لازم جهت سوق دادن آنها به روش های مدرن ضروری می باشد.

کلمات کلیدی:

Family planning, Contraceptive methods, Trend, تنظیم خانواده، روش های پیشگیری از بارداری، روند تغییرات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724610>

